

Ο ΘΕΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΣΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΣΩΜΑ
ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ CERTIORARI 70/2024

Γιατί η απόφαση θέτει τέρμα στους σχεδιασμούς της
Κυβέρνησης για υπαγωγή των δικηγόρων σε ενιαία
Εποπτική Αρχή

Χρίστος Π. Κινάνης

Δικηγόρος

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

Στο παρόν άρθρο θα ασχοληθούμε με τον άμεσο και έμμεσο θετικό αντίκτυπο που είχε η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 08/07/2024, «**η Απόφαση**»¹, στην αίτηση CERTIORARI αρ. 70/2024, που καταχώρησε η δικηγορική εταιρεία Γιάννης Παπαζαχαρία ΔΕΠΕ, προσβάλλοντας σχετικές αποφάσεις του τότε Συμβουλίου του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου, «**το Συμβούλιο του ΠΔΣ**».

Στο άρθρο θα σχολιάσουμε επίσης τις διάφορες θέσεις και εισηγήσεις προς το νυν Συμβούλιο του ΠΔΣ για νομική προσβολή της Απόφασης και ανατροπής της, και θα επεξηγήσουμε αναλυτικά, γιατί μια τέτοια έστω απόπειρα, επενεργεί εις βάρος των συμφερόντων των δικηγόρων στο σύνολό τους.

Η Απόφαση κατοχύρωσε και επαναβεβαίωσε, μεταξύ άλλων, τα πιο κάτω, που χαρακτηρίζονται ως άμεσα θετικά αποτελέσματα για το σύνολο του δικηγορικού κόσμου:

1. Οι δικηγόροι είναι λειτουργοί της δικαιοσύνης, απονέμουν δικαιοσύνη μαζί με τους δικαστές, και ταυτίζονται με τους δικαστές σαν οι δύο άξονες απονομής της δικαιοσύνης,
2. Πειθαρχικά διαβήματα εναντίον των δικηγόρων από το Συμβούλιο του ΠΔΣ στα πλαίσια του *Περί της Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμου του 2007, (188(I)/2007)*», «**ο Νόμος 188(I)/2007**», υπόκεινται στον έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με τη διαδικασία του CERTIORARI, γιατί τα εν λόγω πειθαρχικά διαβήματα είναι δικαστικής φύσης, και
3. Πειθαρχικά διαβήματα εναντίον δικηγόρων, πρέπει να εκδικάζονται με όρους συνοπτικής ποινικής δίκης ενσωματώνοντας πλήρως τις πρόνοιες των άρθρων 12.5 (Φυσική Δικαιοσύνη) και 30 (Αμεροληψία)

¹ Παρατίθεται στον ακόλουθο σύνδεσμο [εδώ](#).

του Συντάγματος και κατοχυρώνοντας πλήρως τα εχέγγυα της δίκαιης και αμερόληπτης δίκης για προστασία των συνταγματικών τους δικαιωμάτων.

Εάν παρ' ελπίδα, οι εισηγήσεις για προσβολή της απόφασης εισακουστούν, ο γράφων θεωρεί ότι δεν υπάρχει τέτοιο δικαίωμα ή νομικό έρεισμα, τότε προφανώς θα αποσκοπεί στην ανατροπή των αποτελεσμάτων της, ήτοι, θα επιδιώξει:

1. Επαναφορά της ισχύος των αποφάσεων καταδίκης και ποινών που επιβλήθηκαν στην αιτήτρια δικηγορική εταιρεία και,
2. Ανατροπή αυτών που καθορίσαμε πιο πάνω ως άμεσα θετικά αποτελέσματα, με στόχο:

A. Το Ανώτατο Δικαστήριο να μην έχει δικαιοδοσία να εκδικάζει πειθαρχικές αποφάσεις κατά δικηγόρων με τη διαδικασία του CERTIORARI - θα αμφισβητηθεί η δικαιοδοσία του, και

B. Οι πρόνοιες των άρθρων 12.5 και 30 του Συντάγματος να μην τηρούνται αυστηρά και ανελλιπώς με όρους συνοπτικής ποινικής δίκης αλλά χαλαρά με διαφορετικούς όρους και με νέα διαδικασία, πάντως όχι προσαρμοσμένη στις αυστηρές πρόνοιες των εν λόγω άρθρων.

Είναι η άποψη του γράφοντος, που θα επεξηγηθεί πιο κάτω, παρόλο που είναι δικαίωμα του Συμβουλίου του ΠΔΣ να λάβει οποιανδήποτε απόφαση κρίνει σκόπιμη, νοουμένου ότι είναι προς το συμφέρον των μελών του, μια τέτοια απόφαση προσβολής και κλονισμού των αποφάσεων και επιτευγμάτων της Απόφασης, **συνιστά ενέργεια εις βάρος των συμφερόντων του συνόλου του δικηγορικού κόσμου** και αντιστρατεύεται τα άμεσα θετικά αποτελέσματα της Απόφασης που αναφέραμε πιο πάνω και επίσης αντιστρατεύεται τα έμμεσα θετικά αποτελέσματα που εξηγούμε στο κείμενο του άρθρου πιο κάτω, ότι η Απόφαση, **θέτει τέρμα στις απόπειρες της Κυβέρνησης και οιοδήποτε**

άλλου φορέα, να επιβάλει στους δικηγόρους άλλην εποπτική αρχή από αυτή του Συμβουλίου του ΠΔΣ.

Στο τέλος του άρθρου, προβαίνουμε σε συγκεκριμένες εισηγήσεις για το πως το Συμβούλιο του ΠΔΣ θα πρέπει να ενεργήσει εν όψει της εκδοθείσης Απόφασης και πως θα πρέπει να τη χρησιμοποιήσει προς όφελος του δικηγορικού κόσμου.

Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΜΑΣ ΣΕ ΒΑΘΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Ανώτατο Δικαστήριο, με την εκτενή και πλήρως αιτιολογημένη Απόφασή του ημερομηνίας 08/07/2024, στην αίτηση CERTIORARI αρ. 70/2024, αποφάσισε, μεταξύ άλλων, ότι η διαδικασία που ακολούθησε το τότε Συμβούλιο του ΠΔΣ και βρήκε ένοχη, καταδίκασε και επέβαλε ποινή στην αιτήτρια, δικηγορική εταιρεία Γιάννης Παπαζαχαρία ΔΕΠΕ, για ισχυριζόμενες παραβιάσεις του Νόμου 188(Ι)/2007 και σχετικών Οδηγιών του, συνιστούσαν παραβίαση θεμελιωδών συνταγματικών δικαιωμάτων της, ήτοι παραβιάστηκαν οι αρχές της Φυσικής Δικαιοσύνης και της Αμεροληψίας.

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Η Απόφαση δέχθηκε κυρίως θετικές κριτικές αλλά και μεμονωμένες και αρνητικές.

Κάθε άποψη είναι σεβαστή, ειδικά όταν προέρχεται από καταξιωμένους νομικούς και νομομαθείς για δεκαετίες.

Επειδή όμως, ορισμένες θέσεις, κατά την άποψη μου, είναι εκτός νομικής πραγματικότητας **και προπαντός εις βάρος των συμφερόντων των δικηγόρων σαν σώμα**, σαν άτομο που χειρίστηκε σε βάθος για σχεδόν ένα χρόνο την υπόθεση αυτή, συμπεριλαμβανομένης και πετυχημένης Έφεσης

στη διαδικασία², θεωρώ καθήκον μου να παραθέσω, τη μεγάλη σημασία αυτής της Απόφασης για τον δικηγορικό κόσμο.

Η Απόφαση δεν συνιστά μόνο μια μεμονωμένη επιτυχία της αιτήτριας δικηγορικής εταιρείας, όσον αφορά το αποτέλεσμα της αφού την απάλλαξε από τις συνέπειες της καταδίκης και της ποινής που της επέβαλε το τότε Συμβούλιο του ΠΔΣ.

Η θέση του γράφοντος, είναι ότι αυτή η Απόφαση είναι από τα σημαντικότερα νομικά επιτεύγματα του δικηγορικού κόσμου εδώ και 50 χρόνια σε θέματα που αφορούν τον δικηγορικό κόσμο, μετά την απόφαση της ολομέλειας στην υπόθεση, ***Emileos A. Frangos v. Medical Disciplinary Board and Others, (1983) 1 CLR 256***, όπου ο Δ. Πικής Π., ξεκαθάρισε ότι, λόγω της συνάφειας του δικηγορικού επαγγέλματος με την απονομή της δικαιοσύνης, πειθαρχικά διαβήματα εναντίον τους έχουν τα χαρακτηριστικά δικαστικών διαβημάτων και υπόκεινται στην δικαιοδοσία του Ανώτατου Δικαστηρίου.

Με βάση την εν λόγω απόφαση, ***Emileos A. Frangos***, μόνο οι δικηγόροι έχουν το προνόμιο να απευθύνονται στο Ανώτατο Δικαστήριο μέσω προνομιακών διαταγμάτων για έλεγχο των αποφάσεων των πειθαρχικών σωμάτων τους, οποιαδήποτε και να είναι αυτά τα σώματα³.

---

² Πολιτική Έφεση αρ. 7/2023 αναφορικά με την αίτηση της Δικηγορικής Εταιρείας, Γιάννης Παπαζαχαρία ΔΕΠΕ ημερ. 10/04/2024. Η εν λόγω Έφεση ανέτρεψε την πρωτόδικη απόφαση που απέρριψε την αίτηση για άδεια καταχώρησης αίτησης CERTIORARI, λόγω καθυστέρησης και ήταν το έναυσμα για την τροποποίηση του Καν. 5 των Διαδικαστικών Κανονισμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου για έναρξη της προθεσμίας των 45 ημερών για καταχώρηση προνομιακών διαταγμάτων από της γνωστοποίησης της απόφασης στον επηρεαζόμενο και όχι από την έκδοσή της.

³ «The association of the legal profession with the administration of justice was held in Cyprus, as in other jurisdictions, sufficient to attach the imprint of judicial proceedings upon proceedings for the discipline of advocates».

(....)

«It is the association of the legal profession with the administration of justices that colours proceedings against advocates with the characteristics of judicial proceedings».

(....)

«And, as explained, **unlike advocates**, the medical profession has no immediate affinity to the administration of justice. Therefore, in agreement with the learned trial Judge, we rule that the decisions complained of are not amenable to judicial review by means of prerogative writs under Article 155.4 of the Constitution».

Ο ΑΜΕΣΟΣ ΘΕΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Τα ακόλουθα σημεία της Απόφασης και οι διαπιστώσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου μπορούν να κατηγοριοποιηθούν ως **τα επιτεύγματα για τον δικηγορικό κόσμο:**

1. Επαναβεβαιώθηκε ότι οι δικηγόροι είναι λειτουργοί της δικαιοσύνης και μαζί με τους δικαστές απονέμουν δικαιοσύνη.

Υιοθετήθηκε η απόφαση στην υπόθεση, ***In the matter of CD an advocate, (1969) 1 CLR 376***, όπου λέχθηκαν τα ακόλουθα από τον Δ. Βασιλειάδη Π.,:

«With a profession where the roll runs only to scores (and not to hundreds or thousands as elsewhere) discipline in both branches of the profession—judges and advocates — was entrusted by law, for many years, to the Supreme Court. Not only because the ultimate responsibility for the functioning of the Courts rested with its judges, but also because the judges of the Supreme Court were detached by their office from the judges of the lower Courts and from the practising lawyers.

2. Εφόσον οι δικηγόροι είναι λειτουργοί της δικαιοσύνης και απονέμουν δικαιοσύνη, πειθαρχικά διαβήματα εναντίον τους, από ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ή ΟΠΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΑΡΧΗ, **είναι δικαστικής φύσης και υπόκεινται στον έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου και για αυτό το Ανώτατο Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει την παρούσα υπόθεση.**
3. Το Συμβούλιο του ΠΔΣ, στα πλαίσια του Νόμου 188(Ι)/2007, ως Εποπτική Αρχή των δικηγόρων, **δρα ως πειθαρχικό σώμα και ασκεί πειθαρχική εξουσία κατά δικηγόρων και εταιρειών Δικηγόρων.**

Τότε:

«Δρώντας, δε, ως τέτοιο οφείλει να ενεργεί με όρους πειθαρχικού σώματος ενσωματώνοντας πλήρως τις πρόνοιες των άρθρων 12.5 και 30 του Συντάγματος και κατοχυρώνοντας πλήρως τα εχέγγυα της δίκαιης και αμερόληπτης δίκης για προστασία των συνταγματικών δικαιωμάτων των εποπτευόμενων του». (Ίδετε σελ. 21 της Απόφασης).

4. Οι ακροάσεις πειθαρχικών υποθέσεων δικηγόρων ενώπιον του Συμβουλίου του ΠΔΣ, με βάση το Νόμο 188(Ι)/2007, επειδή το Συμβούλιο του ΠΔΣ ενεργεί ως πειθαρχικό σώμα στα πλαίσια αυτού του Νόμου, πρέπει να γίνεται κατά το δυνατό με τον ίδιο τρόπο που εκδικάζονται οι ποινικές δίκες:

«...Η πειθαρχική διαδικασία εναντίον δικηγόρου και η ακρόαση της εκάστοτε υπόθεσης ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου ΠΡΕΠΕΙ να διεξάγεται, κατά το δυνατόν με τον ίδιο τρόπο όπως η ακρόαση ποινικής δίκης που εκδικάζεται συνοπτικά». (Ίδετε σελ. 21 της Απόφασης).

5. **«... Το Συμβούλιο του ΠΔΣ ενήργησε τόσο ως Κατήγορος όσο και Κριτής ώστε να στοιχειοθετείται παραβίαση θεμελιωδών αρχών της Φυσικής Δικαιοσύνης».** (Ίδετε σελ. 27 της Απόφασης).

Δηλαδή, τα επιτεύγματα της Απόφασης με συνοπτικό τρόπο είναι:

1. Οι δικηγόροι είναι λειτουργοί της δικαιοσύνης, απονέμουν δικαιοσύνη μαζί με τους δικαστές, και ταυτίζονται με τους δικαστές σαν οι δύο άξονες απονομής της δικαιοσύνης,

2. Πειθαρχικά διαβήματα εναντίον των δικηγόρων από το Συμβούλιο του ΠΔΣ στα πλαίσια του Νόμου 188(Ι)/2007, υπόκεινται στον έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, διαδικασία CERTIORARI, γιατί είναι δικαστικής φύσης διαδικασία,
3. Πειθαρχικά διαβήματα εναντίον των δικηγόρων πρέπει να εκδικάζονται με όρους συνοπτικής ποινικής δίκης ενσωματώνοντας πλήρως τις πρόνοιες των άρθρων 12.5 και 30 του Συντάγματος και κατοχυρώνοντας πλήρως τα εχέγγυα της δίκαιης και αμερόληπτης δίκης για προστασία των συνταγματικών τους δικαιωμάτων, και
4. Διαδικασίες στις οποίες η εκδικάζουσα αρχή, ήτοι το Συμβούλιο του ΠΔΣ, ενσωματώνει ταυτόχρονα τις ιδιότητες του κατηγορού και του κριτή δεν είναι αποδεκτές στην εκδίκαση πειθαρχικών παραπτώμων δικηγόρων γιατί γίνεται παραβίαση θεμελιωδών αρχών της Φυσικής Δικαιοσύνης και της Αμεροληψίας.

ΟΙ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΠΔΣ ΚΑΙ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ ΑΥΤΗΣ.

Οι επικριτές της Απόφασης, καλούν το νυν Συμβούλιο του ΠΔΣ να αναζητήσει μέτρα προσβολής της, χωρίς να είναι ξεκάθαρο γιατί να αμφισβητηθεί το αποτέλεσμα της το οποίο έχει σκιαγραφηθεί πιο πάνω και τι ουσιαστικό επιδιώκεται με την αμφισβήτηση.

Είναι η θέση του γράφοντος ότι το Συμβούλιο του ΠΔΣ, ως πειθαρχικό και στην ουσία δικαστικό σώμα που ήταν σε σχέση με την εφαρμογή του Νόμου 188(Ι)/2007 στα πλαίσια της υπό κρίση υπόθεσης, δεν έχει δικαίωμα να αμφισβητήσει ή εφεσιβάλει την Απόφαση.

Τα Επαρχιακά Δικαστήρια όταν εφεσιβάλλονται οι αποφάσεις τους, δεν εμφανίζονται στο Εφετείο με το δικηγόρο τους για να δικαιολογήσουν τις αποφάσεις τους ούτε όταν ανατρέπονται οι αποφάσεις τους από το Ανώτατο Δικαστήριο / Εφετείο, έχουν δικαίωμα να τις εφεσιβάλουν.

Είναι επίσης, η θέση του γράφοντος ότι δεν υπάρχει νομικό έρεισμα αμφισβήτησης της Απόφασης.

Ανεξαρτήτως των πιο πάνω νομικών θέσεων, είναι η θέση του γράφοντος, ότι οποιαδήποτε αμφισβήτηση της Απόφασης, είτε εντός δικαστηρίων είτε εκτός, **επενεργεί εναντίον των συμφερόντων του δικηγορικού κόσμου ως εξηγούμε πιο κάτω.**

Οιαδήποτε αμφισβήτηση της Απόφασης θα αποσκοπεί στην ανατροπή των αποτελεσμάτων της, ήτοι:

1. Επαναφορά της ισχύος των αποφάσεων καταδίκης και ποινών που επιβλήθηκαν στην Αιτήτρια δικηγορική εταιρεία και,
2. Ανατροπή αυτών που καθορίσαμε πιο πάνω ως άμεσα θετικά αποτελέσματα, με στόχο:
  - A. Το Ανώτατο Δικαστήριο να μην έχει δικαιοδοσία να εκδικάζει πειθαρχικές αποφάσεις κατά δικηγόρων με τη διαδικασία του CERTIORARI - θα αμφισβητηθεί η δικαιοδοσία του, και
  - B. Οι πρόνοιες των άρθρων 12.5 και 30 του Συντάγματος να μην τηρούνται αυστηρά και ανελλιπώς με όρους συνοπτικής ποινικής δίκης αλλά χαλαρά με διαφορετικούς όρους και με νέα διαδικασία, πάντως όχι προσαρμοσμένη στις αυστηρές πρόνοιες των εν λόγω άρθρων.

Αμφισβήτηση της δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου

Η αμφισβήτηση της εγκυρότητας της Απόφασης θα πρέπει να προσβάλει τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου. Δεν θα ασχοληθούμε με τη νομική επιχειρηματολογία της δικαιοδοσίας. Αρκεί να αναφέρουμε ότι δεν υπάρχουν νομικά ερείσματα αμφισβήτησής της. Το ξεκαθάρισε ούτως ή άλλως η Απόφαση με εκτενή αιτιολογία.

Αν δεν αμφισβητηθεί η δικαιοδοσία δεν υπάρχει καμιά πιθανότητα επιτυχίας στο εγχείρημα. Η υπόθεση δεν μπορεί να αμφισβητηθεί στην ουσία της, ότι δήθεν δεν υπήρξε παραβίαση των αρχών της Φυσικής Δικαιοσύνης ή της Αρχής της Αμεροληψίας γιατί αυτά είναι προδήλως αυταπόδεικτα και εξόφθαλμα.

Τι επιδιώκει μια τέτοια αμφισβήτηση;

Θέλουμε από μόνοι μας να υποβιβάσουμε τους δικηγόρους και να υπαχθούμε δηλαδή στον έλεγχο των Επαρχιακών Δικαστηρίων με το αντιπαραθετικό σύστημα εκδίκασης των υποθέσεων⁴;

Απορρίπτουμε το δικαίωμα πρόσβασης στο Ανώτατο Δικαστήριο, που μας έχει παραχωρηθεί από το ίδιο το Ανώτατο Δικαστήριο, για να οδηγήσουμε τους δικηγόρους στα Επαρχιακά Δικαστήρια όταν οι άλλοι εποπτευόμενοι έχουν το δικαίωμα Προσφυγής στο Διοικητικό Δικαστήριο με το ερευνητικό σύστημα;

Γιατί να δεχθούμε υποβιβασμό των δικηγόρων έναντι των άλλων εποπτευόμενων, όταν το Ανώτατο αποδέχεται την πρόσβαση σε αυτό;

Δεν χρειάζεται οποιοσδήποτε περαιτέρω σχολιασμός.

---

⁴ Η τροποποίηση που έγινε στο Κεφ. 2 άρθρο 32Α, με την οποία αποφάσεις του Συμβουλίου του ΠΔΣ με βάση το Κεφ. 2 υπόκεινται σε Αγωγή, **δεν αφορά τις πειθαρχικές αποφάσεις που εκδίδει το Συμβούλιο με τον Νόμο 188(Ι)/2007**. Η obiter dicta, άποψη που εκφράστηκε στην υπόθεση του διοικητικού Δικαστηρίου Δρ. Κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΔΗΣ ΔΕΠΕ και ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ 1815/2019 ημερ. 25/06/2024, ότι το κενό που υπάρχει στο Νόμο 188(Ι)/2007, ήλθε να το καλύψει η τροποποίηση του Κεφ.2, για πολλούς λόγους δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Προπαντός δεν εξετάστηκε από το Δικαστήριο η δικαστική φύση της πράξης και οι συνέπειες της, ούτε η δυνατότητα απόρριψης της αίτησης λόγω της δικαστικής φύσης της πράξης, ούτε εξετάστηκαν οι πληθώρα των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου από το 1969, που είναι δεσμευτικές για το Διοικητικό Δικαστήριο που επιλαμβάνονται το θέμα και καθορίζουν ότι πειθαρχικά θέματα δικηγόρων υπάγονται στο Ανώτατο Δικαστήριο / Εφετείο, εξ ου και η υπό κρίση υπόθεση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, που είναι δεσμευτική για το μονομελές Διοικητικό Δικαστήριο που δεν ακολουθεί το σκεπτικό του στο θέμα. Δεν εξετάστηκε επίσης το γεγονός ότι εφόσον προσβάλλεται απόφαση καταδίκης και επιβολής ποινής στην ουσία η αμφισβήτησή της επενεργεί ως Έφεση για την οποία χρειάζεται ρητή εξουσιοδότηση νόμου για την σχετική απόφαση που δεν υπάρχει. Θέματα ανισότητας επίσης δεν εξετάστηκαν σε αντιπαραβολή με την δυνατότητα Έφεσης με πειθαρχικά δικηγόρων με βάση το άρθρο 17.5, Κεφ. 2. Δεν είναι όμως επί του παρόντος η ώρα να εξεταστεί η ορθότητα της obiter dicta άποψης. Εν πάση περιπτώσει, οι αποφάσεις καταδίκης και ποινής, του Συμβουλίου του ΠΔΣ στην υπό κρίση Απόφαση εκδόθηκαν **ΠΡΙΝ** την ψήφιση του εν λόγω νόμου που τροποποίησε το Κεφ. 2, που έγινε τον Οκτώβριο 2023. Τα σχετικά διαβήματα CERTIORARI άρχισαν **ΠΡΙΝ** την θέσπιση του εν λόγω νόμου, τον Σεπτέμβριο 2023, οπότε δεν τίθεται θέμα εφαρμογής του, ούτε καν συζήτησης της ύπαρξής του.

Διαδικασία συνοπτικής ποινικής δίκης που ενσωματώνει πλήρως τις πρόνοιες των άρθρων 12.5 και 30 του Συντάγματος

Η Απόφαση κατοχύρωσε επίσης, ότι εφόσον οι δικηγόροι δικάζονται πειθαρχικά με βάση το Νόμο 188(Ι)/2007, **ΠΡΕΠΕΙ** να δικάζονται με διαδικασίες συνοπτικής ποινικής δίκης ώστε να κατοχυρώνονται πλήρως τα συνταγματικά τους δικαιώματα, να υπάρχει πλήρης αμεροληψία, ο ερευνητής να είναι άλλος από τον κατηγορο και ο κριτής να είναι ανεξάρτητο σώμα.

Στην ουσία η Απόφαση, υιοθετώντας τη θέση ότι πρέπει να γίνεται συμμόρφωση με τα άρθρα 12.5 και 30 του Συντάγματος, έκρινε ότι τότε ο κάθε κατηγορούμενος δικηγόρος θα δικαιούται σε αντίγραφο των καταθέσεων και του μαρτυρικού υλικού, θα έχει δικαίωμα αντεξέτασης των μαρτύρων κατηγορίας και θα έχει το δικαίωμα παρουσίασης μαρτύρων για υποστήριξη της υπόθεσής του.

Ποιος δικηγόρος που αποβλέπει στο συμφέρον του δικηγορικού κόσμου θέλει να ανατραπούν τα βασικά συνταγματικά δικαιώματα που κατοχύρωσε η Απόφαση και αντί αυτού να δικάζεται συνοπτικά δια αλληλογραφίας, χωρίς αντεξέταση μαρτύρων κατηγορίας, χωρίς παροχή αντιγράφων του μαρτυρικού υλικού και χωρίς προσκόμιση μαρτύρων, όπως ήταν η πρακτική του προηγούμενου Συμβουλίου του ΠΔΣ;

Θέλουμε να συνεχισθεί η εκδίκαση των πειθαρχικών υποθέσεων με βάση το Νόμο 188(Ι)/2007, με κίνδυνο επιβολής προστίμων μέχρι €1.000.000,00 ή ακύρωσης της άδειας του δικηγόρου, δια αλληλογραφίας με τον ίδιο ερευνητή, τον ίδιο κατηγορο και τον ίδιο κριτή ή να γίνονται οι πειθαρχικές δίκες με τα αυστηρά πρότυπα συνοπτικής ποινικής δίκης που είναι πλήρως κατοχυρωμένα τα συνταγματικά δικαιώματα του άρθρου 12.5 και 30;

Εύλογα διερωτάται ο τρίτος καλόπιστος γιατί κάποιος να θέλει να αμφισβητήσει τα κεκτημένα της Απόφασης και να θέτει τους δικηγόρους σε δυσμενέστερη θέση;

Η Θέση μας

Το νυν Συμβούλιο του ΠΔΣ, προς τιμή του, εντόπισε τις παρανομίες στη προηγούμενη πειθαρχική διαδικασία και από τον Μάρτιο 2024 υιοθέτησε νέα διαδικασία σε μια απόπειρα τερματισμού της προηγούμενης κατάστασης. Δεν είναι όμως ούτε αυτή η διαδικασία σύμφωνη με τις πρόνοιες της Απόφασης που προβλέπει αυστηρή διαδικασία συνοπτικής ποινικής δίκης στα πλαίσια των άρθρων 12.5 και 30 του Συντάγματος και επομένως χρήζει αναθεώρησης.

Τα ανωτέρω κεκτημένα δεν τα καθόρισαν οι δικηγόροι. Τα αναγνώρισε δικαστική Απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου και κανένας δεν μπορεί να τα αμφισβητήσει ή να τα αναγάγει σε θέσεις δικηγόρων για ίδια συμφέροντα.

ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ, και μάλιστα του ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ που αναγνωρίζει αυτά τα δικαιώματα στους δικηγόρους τα οποία οι ίδιοι οι δικηγόροι με τις πρακτικές του προηγούμενου Συμβουλίου του ΠΔΣ είχαν αγνοήσει.

Η Απόφαση αυτή επανατοποθέτησε τους δικηγόρους εκεί που έπρεπε να είναι και που δυστυχώς δεν ήταν.

Αυτή είναι η μεγάλη επιτυχία της Απόφασης ανεξάρτητα αν επέφερε και την ακύρωση των παράνομων πράξεων του προηγούμενου Συμβουλίου του ΠΔΣ, λόγω παραβίασης των Συνταγματικών δικαιωμάτων της Αιτήτριας.

Το γενικό νομικό υπόβαθρο και ο αντίκτυπός του έχει μεγαλύτερη σημασία από το ατομικό αποτέλεσμα.

Επομένως,

Παρόλο που είναι αναφαίρετο δικαίωμα του καθενός να έχει οιαδήποτε θέση, την οποία σέβομαι, η λεκτική και η τυχόν, αβάσιμη για μένα, δικαστική αμφισβήτησή της Απόφασης, **επενεργεί εις βάρος των συμφερόντων των δικηγόρων** γιατί κλονίζει αναγνωρισθέντα Συνταγματικά δικαιώματα των δικηγόρων με τρόπο εμφανή και ξεκάθαρο όπως επίσης θέτει υπό αμφισβήτηση και το δικαίωμα πρόσβασης στο Ανώτατο Δικαστήριο που μόνο οι δικηγόροι έχουν με την αίτηση CERTIORARI.

Το Συμβούλιο του ΠΔΣ

Το Συμβούλιο του ΠΔΣ αν θέλει να τιμήσει τις υποχρεώσεις του που πηγάζουν από το άρθρο 24 του Κεφ. 2, και να διεκδικήσει το καλώς νοούμενο συμφέρον των μελών του, θα πρέπει να διαφυλάξει την Απόφαση αυτή ως κόρην οφθαλμού γιατί:

- Αναβαθμίζει τα μέλη του,
- Τους δίνει αποκλειστική πρόσβαση στο Ανώτατο Δικαστήριο και
- Θεσπίζει διαδικασία που κατοχυρώνει και διασφαλίζει τα Συνταγματικά δικαιώματά τους στην εκδίκαση πειθαρχικών υποθέσεων.

Ο ΕΜΜΕΣΟΣ ΘΕΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Η Απόφαση επιπρόσθετα, έχει όμως ακόμη ένα πολύ σοβαρό θετικό αντίκτυπο που το νυν Συμβούλιο του ΠΔΣ θα πρέπει να εκμεταλλευτεί:

Η Απόφαση θέτει τέρμα στις απόπειρες της Κυβέρνησης και οιαυδήποτε άλλου φορέα, να επιβάλει στους δικηγόρους άλλη εποπτική αρχή από αυτή του Συμβουλίου του ΠΔΣ.

Η όλη προσέγγιση και η ενοποίηση όλων των εποπτευόμενων κάτω από την ίδια εποπτική αρχή με τις ίδιες διαδικασίες, ως η θέση της κυβέρνησης, παραγνωρίζει την ιδιαιτερότητα του Δικηγορικού επαγγέλματος **και τη φύση αυτού**, που δεν συνάδει με τα άλλα επαγγέλματα. Δεν μπορείς να ενοποιείς και να ρυθμίζεις με τις ίδιες διαδικασίες δύο παντελώς ανόμοια πράγματα.

Οι λόγοι είναι οι ακόλουθοι:

1. Οι Δικηγόροι ως Λειτουργοί της Δικαιοσύνης

Όπως έχει επιβεβαιωθεί και με την Απόφαση, οι δικηγόροι είναι λειτουργοί της δικαιοσύνης⁵. Συμμετέχουν μαζί με τη δικαστική εξουσία στην απονομή

---

⁵ Είναι επίσης θεσμοθετημένο στο άρθρο 15 του Κεφ.2

της δικαιοσύνης. Για τον λόγο αυτό όπως αποφάσισε και η υπό κρίση Απόφαση και πολλές προηγούμενες⁶, **πειθαρχικά διαβήματα εναντίον τους είναι δικαστικής φύσης.**

Έχοντας υπόψη τη φύση του επαγγέλματος του δικηγόρου, που επιβεβαιώθηκε με την υπό κρίση Απόφαση, **θα προκύψουν σοβαρά νομικά προβλήματα με την τυχόν ανάθεση εποπτικής φύσεως εξουσιών σε διοικητικό όργανο, κυβερνητική αρχή, για τους Δικηγόρους, άλλο από το Συμβούλιο του ΠΔΣ.**

Τα προβλήματα θα προκύψουν κατά το χρόνο επιβολής διοικητικών κυρώσεων στους δικηγόρους από το διοικητικό όργανο που θα διοριστεί.

Εφόσον διαπιστωθεί παράβαση των προνοιών του Νόμου 188(Ι)/2007, θα ξεκινήσει πειθαρχική διαδικασία κατά δικηγόρων στην οποία πρωτεύοντα και καθοριστικό ρόλο θα έχει το διοικητικό όργανο που θα διοριστεί.

Αποφάσεις διοικητικών οργάνων όμως, υπόκεινται σε Προσφυγή στο Διοικητικό Δικαστήριο. Επίσης, ως έχει σήμερα η νομολογία, τα διοικητικά όργανα στην λήψη διοικητικών πειθαρχικών αποφάσεων, δεν έχουν υποχρέωση ως διοικητικό όργανο, να ακολουθούν διαδικασίες συνοπτικής ποινικής δίκης στα πειθαρχικά αδικήματα που εξετάζουν.

Πειθαρχικά διαβήματα όμως εναντίον Δικηγόρων σε θέματα σχετικά με την άσκηση του επαγγέλματός τους, **με βάση την υπό κρίση Απόφαση**, και τις ανωτέρω αποφάσεις, επειδή οι δικηγόροι είναι λειτουργοί της δικαιοσύνης, **είναι δικαστικής φύσης**, (αυτό δεν αλλάζει), και σαν τέτοια υπόκεινται σε διαφορετικές αρχές και διαδικασίες από τα διοικητικά

---

⁶ *In the matter of CH an advocate (1969) 1 C.L.R. 561, In the matter of CD an advocate (1969) 1 C.L.R. 376, Kourris v. The Supreme Court of Judicature (1972) 3 C.L.R. 390, Νεοφύτου Μαρία v. Κυπριακής Δημοκρατίας (1999) 4 ΑΑΔ 1048, Emileos A. Frangos v. Medical Disciplinary Board and Others, (1983) 1 CLR 256, Αναφορικά με τον Μ.Ι. Δικηγόρο, (2001) 1 ΑΑΔ, 702, Αναφορικά με τον Μ.Χ. Δικηγόρο (2003) 1 ΑΑΔ, 442, XXX ΚΑΚΑΡΑΝΤΖΑ και ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ, 30/2017, ημερ. 12 /10/2021*

διαβήματα που ένα διοικητικό όργανο ακολουθεί για επιβολή διοικητικών προστίμων.

Έχει αποφασιστεί με αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, («ΕΔΑΔ»), ότι, σε αποφάσεις **της διοίκησης** και σε περιπτώσεις επιβολής διοικητικών προστίμων, οι οποίες αποφάσεις δεν ικανοποιούν τις πρόνοιες του άρθρου 12 και 30 του Συντάγματος, δεν συντελείται συνταγματική παράβαση αν οι αποφάσεις τους υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο από δικαστήριο πλήρους δικαιοδοσίας^{7,8,9,10}.

Το Ανώτατο Δικαστήριο και το ΕΔΑΔ, στις αποφάσεις που αναφέρουμε, έκριναν ότι τα διοικητικά δικαστήρια στο πλαίσιο της προσφυγής του άρθρου 146 του Συντάγματος συνιστούν δικαστήρια πλήρους δικαιοδοσίας και το θέμα για την διοίκηση κλείνει εδώ.

Ο γράφων δεν υποστηρίζει τη θέση ότι η διοίκηση πρέπει να έχει αυτή την διαφοροποίηση από τις βασικές συνταγματικές υποχρεώσεις της ειδικά όταν οι ποινές που επιβάλλονται είναι δεκάδες ή και εκατοντάδες χιλιάδες Ευρώ

---

⁷ **ANNITA ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ και Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 7/16, ημερ. 10/05/2023.** «Ορθό είναι επίσης πως η διαδικασία διερεύνησης, εκδίκασης και επιβολής διοικητικής κύρωσης έχει συντελεστεί από ένα Διοικητικό Όργανο οπότε όντως υπάρχει συνδυασμός αρμοδιοτήτων και ιδιοτήτων. Ωστόσο, έχει κριθεί πως δεν συντελείται τέτοια παράβαση, στις περιστάσεις που το Διοικητικό Όργανο, έστω και εάν δεν συμμορφώνεται αυστηρά στις προϋποθέσεις του Άρθρου 6, μπορεί εν τέλει να ελεγχθεί από Δικαστήριο με πλήρη δικαιοδοτικό έλεγχο.

⁸ **Sigma Radio T.V. Ltd v. Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου (2004)3 Α.Α.Δ. 134, Sigma Radio Television Ltd v. Cyprus Application Nos 32181/04 και 35122/05 ημερ. 21.7.201.**

⁹ **Grande Stevens v. Italy Application nos 18640/10, 18647/10, 18663/10 et al. Judgment 4.3.2014 [Section II]**, σημειώνονται και τα εξής: "Therefore, in administrative proceedings, the obligation to comply with Article 6 of the Convention does not preclude a 'penalty' being imposed by an administrative authority in the first instance. For this to be possible, however, decisions taken by administrative authorities which do not themselves satisfy the requirements of Article 6 para 1 of the Conventions must be subject to subsequent control by a judicial body that has full jurisdiction. The characteristics of a judicial body with full jurisdiction include the power to quash in all respects, on questions of fact and law, the decision of the body below. It must have jurisdiction to examine all questions of fact and law relevant to the dispute before it."

¹⁰ **Jurivind Ltd κ.ά. v. Διοικητή Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου, Α.Ε. 91/2012, ημερομηνίας 18.1.2018**

αλλά επί του παρόντος αυτή είναι η επικρατούσα νομολογιακή θέση. Δέστε τη θέση του δικηγόρου Π. Γ. Πολυβίου για το θέμα στην υποσημείωση¹¹.

Έτσι, παρόλο που το διοικητικό όργανο που θα διοριστεί, θα ερευνά, κατηγορεί και αποφασίζει, όλα σε ένα όργανο, δεν θεωρείται ότι παραβιάζει τα άρθρα 12.5 ή 30 του Συντάγματος, όπου κατοχυρώνονται οι αρχές της φυσικής δικαιοσύνης και αμεροληψίας, γιατί η απόφασή τους, κρίνεται από δικαστήριο πλήρους δικαιοδοσίας που είναι το Διοικητικό Δικαστήριο.

Δεν συμβαίνει το ίδιο όμως με τους Δικηγόρους ως καθόρισε η υπό κρίση Απόφαση και πολλές άλλες¹². Η Απόφαση το ξεκαθάρισε ότι απαιτείται πλήρης συμμόρφωση με τα άρθρα 12.5 και 30 του Συντάγματος.

Εάν τώρα οι δικηγόροι υπαχθούν για πειθαρχικά παραπτώματα στο διοικητικό έλεγχο διοικητικού οργάνου, νομολογιακά προσβάλλεται η θεσμοθετημένη αρχή ότι είναι λειτουργοί της δικαιοσύνης και η νομολογιακή, διαχρονικά από το 1955 καθιερωμένη αρχή, ότι πειθαρχικές διαδικασίες εναντίον τους έχουν δικαστικό χαρακτήρα, και πρέπει να εφαρμόζονται αυστηρά οι πρόνοιες των άρθρων 12.5 και 30 του Συντάγματος.

---

¹¹ Σχετική εκτενής ανάλυση του θέματος κάνει ο **Π.Γ.Πολυβίου στο βιβλίο του, ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, Η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού και Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς στο Κυπριακό Δίκαιο**, Ανανεωμένη & Συμπληρωμένη Έκδοση 2017 στις σελίδες 203 – 235, και στο βιβλίο του, **Judicial Review and Constitutional Adjudication in Cyprus and Beyond**, Έκδοση 2023, σελίδες 403 – 407, Νομική Βιβλιοθήκη. Ο Π.Γ. Πολυβίου υποστηρίζει με τον πιο έντονο τρόπο ότι η υπόθεση **Sigma Radio Television Ltd** θα πρέπει να περιοριστεί στις δικές της παραμέτρους και μόνο σε σχέση με την συγκεκριμένη υπόθεση της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης και δεν μπορεί να επεκταθεί στις αποφάσεις της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού ή άλλης αρχής οι αποφάσεις των οποίων έχουν ποινικό χαρακτήρα και συνεπώς τέτοιες αποφάσεις θα έπρεπε να υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο πλήρους δικαιοδοσίας πράγμα που το διοικητικό δικαστήριο με την αναθεωρητική του περιορισμένη δικαιοδοσία δεν έχει. Επιπλέον, οι αποφάσεις των εν λόγω διοικητικών αρχών εκδίδονται κατά παράβαση της αρχής της αμεροληψίας γιατί ο ερευνητής είναι ταυτόχρονα και κριτής με αποτέλεσμα να βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και το άρθρο 30 του Συντάγματος, θέσεις με τις οποίες ο γράφων συμφωνεί.

¹² Πολύκαρπου Φιλίππου v. Πειθαρχικού Συμβουλίου Δικηγόρων (2000) 1 AAD 1839 In the matter of CH an advocate (1969) 1 C.L.R. 561, In the matter of CD an advocate (1969) 1 C.L.R. 376, Kourris v. The Supreme Court of Judicature (1972) 3 C.L.R. 390, Νεοφύτου Μαρία v. Κυπριακής Δημοκρατίας (1999) 4 AAD 1048, Emileos A. Frangos v. Medical Disciplinary Board and Others, (1983) 1 CLR 256, Αναφορικά με τον Μ.Ι. Δικηγόρο, (2001) 1 AAD, 702, Αναφορικά με τον Μ.Χ. Δικηγόρο (2003) 1 AAD, 442, XXX ΚΑΚΑΡΑΝΤΖΑ και ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ, 30/2017, ημερ. 12 /10/2021

Δεν είναι δυνατή η «βάφτιση» των ποινών και κυρώσεων για τους Δικηγόρους ως διοικητικό μέτρο, γιατί, δικάζονται για την πλημμελή άσκηση του επαγγέλματός τους **σαν Λειτουργοί της Δικαιοσύνης** και η δικαστική φύση της δίκης, έχει καθοριστεί με αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου λόγω της ύπαρξης του άρθρου 15 του Κεφ. 2 που θεσμοθετήθηκε το 1955.

Σε τέτοια περίπτωση, οι δικηγόροι θα έχουν κάθε νόμιμο λόγο να αμφισβητήσουν την εγκυρότητα τέτοιων αποφάσεων εάν η άσκηση του λειτουργήματός τους, συμμετοχή στην απονομή της δικαιοσύνης, υπαχθεί στον έλεγχο των διοικητικών οργάνων.

Με μια τέτοια πολιτική απόφαση, για υπαγωγή των δικηγόρων υπό την εποπτεία διοικητικού οργάνου που αποφασίζει με όρους διοίκησης, αναθεωρείται πλήρως ο ρόλος του δικηγόρου στο δικαιοσύνη σύστημα, επέρχεται πλήρης ανατροπή της φύσης των Δικηγορικών υπηρεσιών και πλήττεται ανεπανόρθωτα το καθιερωμένο σύστημα δικαίου.

Εάν πρόθεση της Κυβέρνησης είναι **να πλήξει και να ανατρέψει την φύση των Δικηγορικών υπηρεσιών** και να εντάξει τους Δικηγόρους στην ίδια κατηγορία με τους άλλους εποπτευόμενους, της διοικήσεως, θα πρέπει να αγνοήσει τις ανωτέρω αναφερόμενες αποφάσεις που επιβεβαιώθηκαν με την υπό κρίση Απόφαση, αλλά επίσης και να τροποποιήσει το άρθρο 15 του Κεφ. 2, άλλως θα ανοίξει ο ασκός του Αιόλου και θα εμπλακεί σε ατέρμονες δικαστικές διαδικασίες με επίκεντρο την νομιμότητα των αλλαγών που επιδιώκει.

Εφόσον οι δικηγόροι θα κατηγορούνται και δικάζονται από διοικητικό όργανο για πειθαρχικά αδικήματα παράβασης του Νόμου 188(Ι)/2007, λόγω της φύσης του λειτουργήματός τους, αυτά είναι δικαστικής φύσης έξω από τις καθιερωμένες διαδικασίες διοικητικών προστίμων διοικητικού οργάνου.

Σε τέτοια περίπτωση, δεν μπορούν να καταδικαστούν χωρίς πλήρη συμμόρφωση με τα άρθρα 12.5 και 30 του Συντάγματος σε πλήρη αρμονία

με τις αρχές της αμεροληψίας και των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης¹³ διαδικασίες και αρχές που δεν ακολουθούνται σε επιβολή διοικητικών προστίμων από τη διοίκηση.

Περί Δικηγόρων Νόμος Κεφ. 2

Αξίζει να σημειωθεί ότι, η δικαστική φύση των πειθαρχικών διαδικασιών εναντίον των Δικηγόρων επιβεβαιώνεται επίσης και με τις πρόνοιες του Περί Δικηγόρων Νόμου Κεφ. 2 όπου οι αποφάσεις του θεσμοθετημένου Πειθαρχικού Συμβουλίου των Δικηγόρων με βάση το Κεφ. 2, άρθρο 16, λόγω της δικαστικής τους φύσης, δεν υπόκεινται σε Προσφυγή στο Διοικητικό Δικαστήριο όπως όλων των άλλων πειθαρχικών σωμάτων αλλά σε Έφεση στο Ανώτατο Δικαστήριο/Εφετείο, Άρθρο 17(5)¹⁴.

Αρχή της Ισότητας

Πολύ πιθανόν επιπλέον, να συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας, (άρθρο 28 του Συντάγματος), αν για το Α πειθαρχικό παράπτωμα, παράβαση νόμου ή οδηγιών του ΠΔΣ, οι δικηγόροι να δικάζονται σύμφωνα με συνοπτικές διαδικασίες ποινικής δίκης με δυνατότητα Έφεσης, και για το Β πειθαρχικό παράπτωμα, παράβαση του Νόμου 188(Ι)/2007 ή οδηγιών του ΠΔΣ, επειδή διορίστηκε διοικητικό όργανο να εποπτεύει, να δικάζονται σε πρότυπα διοικητικών διαδικασιών που δεν τηρούν τους αυστηρούς όρους των άρθρων 12.5 και 30 του Συντάγματος.

¹³ **Παπασάββας ν. Δημοκρατίας (2003) 3 Α.Α.Δ. 134**

«Το Δικαστήριο κατέληξε, μετά από εκτεταμένη αναφορά στη νομολογία (κυπριακή και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων), ότι καμιά κύρωση δεν μπορεί να επιβληθεί σε άτομο για ποινικό ή πειθαρχικό παράπτωμα έξω από το πλαίσιο της ποινικής ή πειθαρχικής διαδικασίας, προσαρμοσμένης στις διατάξεις του Άρθρου 12 του Συντάγματος».

¹⁴ 17(5)(α) Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, ο καταδικασθείς ή ο παραπονούμενος δύναται εντός δύο (2) μηνών από την έκδοση της απόφασης του Πειθαρχικού Συμβουλίου να εφεσιβάλει αυτήν στο Εφετείο, σύμφωνα με τη διαδικασία η οποία προβλέπεται σε διαδικαστικό κανονισμό που εκδίδεται από το Ανώτατο Δικαστήριο.

Επομένως,

Λόγω της φύσεως του επαγγέλματός τους, ΠΟΥ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ, οι δικηγόροι δεν μπορούν να ανήκουν στην ίδια κατηγορία με τους άλλους εποπτευόμενους και να υπαχθούν στον διοικητικό έλεγχο διοικητικών οργάνων εκτός εάν επέλθουν θεσμικές αλλαγές εις βάρος του δικηγορικού επαγγέλματος / λειτουργήματος που ανάγονται στην ίδια τη φύση του επαγγέλματός τους.

ΔΕΝ μπορούν οι δικηγόροι να κρίνονται και εποπτεύονται με διαδικασίες διοικητικών οργάνων έξω από τα αυστηρά πλαίσια των άρθρων 12.5 και 30 του Συντάγματος και με διαδικασίες διαφορετικές από ότι προβλέπεται σε πειθαρχικά αδικήματα με βάση τον Περί Δικηγόρων Νόμο Κεφ. 2 και τούτο διότι με βάση τον εν λόγω νόμο είναι λειτουργοί της δικαιοσύνης, απονέμουν δικαιοσύνη όπως οι δικαστές και πειθαρχικές διαδικασίες εναντίον τους είναι δικαστικής φύσης που απαιτούν αυστηρή συμμόρφωση με τα άρθρα 12.5 και 30 του Συντάγματος όπως ρητά ξεκαθάρισε η Απόφαση που συζητούμε έξω από τα πλαίσια και διαδικασίες οργάνων της διοίκησης.

Η ενοποίηση όλων των εποπτικών αρχών κάτω από μια διοικητική εποπτική αρχή που να ελέγχει όλα τα επαγγέλματα μαζί και τους Δικηγόρους, ***εφόσον οι δικηγόροι είναι λειτουργοί της Δικαιοσύνης*** και συμμετέχουν στην απονομή της, ***έρχεται σε σαφή αντίθεση με την ανωτέρω νομοθεσία και τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου συμπεριλαμβανομένης της υπό κρίση Απόφασης.***

Μια τέτοια απόπειρα, θα ενεργοποιήσει δικαστικές διαμάχες αφού στην ουσία θέτει υπό αμφισβήτηση το όλο σύστημα του δικαίου και την δικαστική φύση των πειθαρχικών διαβημάτων κατά δικηγόρων.

2. Η συμμετοχή του Γενικού Εισαγγελέα στην Εποπτική Αρχή των Δικηγόρων

Με τον Νόμο 188(Ι)/2007, άρθρο 59(1)(ε), το Συμβούλιο του ΠΔΣ

καθίσταται η εποπτική αρχή των δικηγόρων αναφορικά με τις επαγγελματικές δραστηριότητές τους που σχετίζονται με την εφαρμογή του εν λόγω Νόμου που αφορά το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος και την πάταξη της τρομοκρατίας.

Το άρθρο 59(6)(α), του Νόμου 188(I)/2007, παρέχει το δικαίωμα στο Συμβούλιο του ΠΔΣ, ως η εποπτική αρχή των δικηγόρων, να προχωρά σε πειθαρχικές διώξεις εναντίον των Δικηγόρων και να επιβάλλει τις σχετικές ποινές που προβλέπει ο εν λόγω Νόμος, μεταξύ άλλων, με πρόστιμο μέχρι €1.000.000,00 και αναστολή ή ανάκληση ή ακύρωση της άδειας του Δικηγόρου.

Το Συμβούλιο του ΠΔΣ, ως η εποπτική αρχή των δικηγόρων, με βάση το άρθρο 23(1) του *Περί Δικηγόρων Νόμου Κεφ. 2¹⁵*, **αποτελείται, από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας** και σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος αυτού, από το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ως *ex officio* μελών, και από αιρετά μέλη, δικηγόρους οι οποίοι εκλέγονται από το δικηγορικό σώμα ανά τριετία.

Αυτά είναι τα μέλη της εποπτικής αρχής των δικηγόρων και ο Γενικός Εισαγγελέας είναι ένα από αυτά. Είναι άτομο που συμμετέχει ή μπορεί να συμμετέχει στην εποπτεία, έρευνα, κατηγορία και στη λήψη των αποφάσεων κατά των δικηγόρων κατά την άσκηση του εποπτικού ελέγχου.

Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ως ηγέτης του δικηγορικού Σώματος Κύπρου, με βάση το άρθρο 23(4) του *Περί Δικηγόρων Νόμου Κεφ. 2¹⁶* είναι

---

¹⁵ **Συμβούλιο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου.** 23.-(1) Το Συμβούλιο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου αποτελείται από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος αυτού, από το Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ως *ex officio* μελών, τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (4) του άρθρου αυτού, και από τον Πρόεδρο, τους Προέδρους των Τοπικών Δικηγορικών Συλλόγων, τους δικηγόρους που εκλέγονται ως μέλη του Παγκύπριου Δικηγορικού Συμβουλίου δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (5) του άρθρου 19 και από τέσσερα μέλη που εκλέγονται από την τακτική γενική συνέλευση του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (5) του άρθρου 21 (τα οποία αναφέρονται στο Νόμο αυτό ως "αιρετά μέλη").

¹⁶ **Συμβούλιο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου.** 23.-(4) Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ως ηγέτης του Δικηγορικού Σώματος Κύπρου, είναι ο Επίτιμος Πρόεδρος του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου και δικαιούται να συμμετέχει σε όλες τις συνεδρίες αυτού καθώς και του

επίσης ο Επίτιμος Πρόεδρος του ΠΔΣ και δικαιούται να συμμετέχει σε όλες τις συνεδρίες αυτού. Αν αυτός είναι απών ή κωλύεται, τον αναπληρώνει ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας.

Δηλαδή, στην εποπτική αρχή των δικηγόρων, με βάση τον Περί Δικηγόρων Νόμο Κεφ. 2, μέλος και Επίτιμος Πρόεδρος του ΠΔΣ είναι ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ο οποίος είναι ο αρμόδιος στην επιβολή της τάξης και του νόμου στην Κυπριακή Δημοκρατία με βάση το Σύνταγμα αυτής, άρθρο 113¹⁷.

Όπως προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο, «Ο γενικός εισαγγελεύς της Δημοκρατίας έχει εξουσίαν κατά την κρίσιν αυτού προς το δημόσιον συμφέρον να κινεί, διεξάγει, επιλαμβάνηται και συνεχίζει ή διακόπτει οιαδήποτε διαδικασίαν ή διατάσσει δίωξιν καθ' οιουδήποτε προσώπου εν τη Δημοκρατία δι' οιονδήποτε αδίκημα».

Εφόσον ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας είναι μέλος της εποπτικής αρχής των δικηγόρων, πως μπορεί οιαδήποτε διοικητικό όργανο ή οιαδήποτε δημόσια αρχή διοριστεί, όργανα τα οποία είναι ιεραρχικά κατώτερα από τον Γενικό Εισαγγελέα, να κρίνουν τις αποφάσεις του σώματος αυτού όταν σε αυτό συμμετέχει ο αρμόδιος στην επιβολή της τάξης και του νόμου και έχει την απόλυτη εξουσία στην έγερση ή μη έγερση σχετικών δικαστικών διαβημάτων με βάση το άρθρο 113 του Συντάγματος;

Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου. Αν αυτός είναι απών ή κωλύεται τον αναπληρώνει ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας.

¹⁷ **ΑΡΘΡΟΝ 113 – Συντάγματος.** *Ο γενικός εισαγγελεύς της Δημοκρατίας, βοηθούμενος υπό του βοηθού γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας είναι ο νομικός σύμβουλος της Δημοκρατίας, του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας, του Υπουργικού Συμβουλίου και των υπουργών, ασκεί δε πάσαν ετέραν εξουσίαν και εκτελεί πάσαν ετέραν υπηρεσίαν ή καθήκον καθοριζόμενον ή ανατιθέμενον εις αυτόν διά του Συντάγματος ή διά νόμου.*

Ο γενικός εισαγγελεύς της Δημοκρατίας έχει εξουσίαν κατά την κρίσιν αυτού προς το δημόσιον συμφέρον να κινεί, διεξάγει, επιλαμβάνηται και συνεχίζει ή διακόπτει οιαδήποτε διαδικασίαν ή διατάσσει δίωξιν καθ' οιουδήποτε προσώπου εν τη Δημοκρατία δι' οιονδήποτε αδίκημα. Η τοιαύτη εξουσία δύναται να ασκείται υπό του γενικού εισαγγελέως της Δημοκρατίας είτε αυτοπροσώπως είτε δι' υπαλλήλων υπαγομένων εις αυτόν ενεργούντων υπό και συμφώνως προς τας οδηγίας αυτού.

Πως μπορεί να εξουσιοδοτηθεί ένα διοικητικό όργανο / μια δημόσια αρχή με οποιονδήποτε νόμο να επιβλέπει, ρυθμίζει, ελέγχει, επιβάλλει κυρώσεις σε άλλη εποπτική αρχή στην οποία συμμετέχει ο Γενικός Εισαγγελέας που συνταγματικά είναι ιεραρχικά ανώτερος σε θέματα επιβολής του Νόμου και μπορεί να τερματίσει τέτοιες διαδικασίες;

Η παρουσία του Γενικού Εισαγγελέα στην εποπτική αρχή των Δικηγόρων θέτει υπό αμφισβήτηση τις προθέσεις της Κυβέρνησης εκτός αν τροποποιηθεί το άρθρο 23 του Περί Δικηγόρων Νόμου Κεφ. 2 και απαλλαγεί ο Γενικός Εισαγγελέας από αυτή την εξουσία, από αυτό το καθήκον και δικαιώματα. Μόνο με απαλλαγή του Γενικού Εισαγγελέα από τις εξουσίες, τα καθήκοντα και τα δικαιώματα του με βάση το άρθρο 23 του Κεφ. 2 μπορούν να επιτευχθούν απρόσκοπτα οι προθέσεις της Κυβέρνησης.

Αν συμβεί αυτό όμως, θα έχουμε άμεσο κλονισμό των οργανωτικών δομών των δικηγόρων ως είναι θεσμοθετημένες εδώ και δεκαετίες, υποβιβασμό των δικηγόρων και ταυτόχρονα κλονισμό του κύρους τους!

Εφόσον ο Γενικός Εισαγγελέας είναι ο κατεξοχήν αρμόδιος στην επιβολή του νόμου και της έννομης τάξης, συμπεριλαμβανομένου του Νόμου 188(I)/2007 και του νόμου για την παράβαση των κυρώσεων, Νόμος αριθμός 58(I)/2016, τότε θα πρέπει να δοθεί σοβαρή εξήγηση γιατί ο αρμόδιος στην επιβολή του νόμου στην Δημοκρατία είναι ακατάλληλος να επιβάλει το Νόμο 188(I)/2007 σε σχέση με την εποπτεία των Δικηγόρων ως μέλος του Συμβουλίου και Επίτιμος Πρόεδρος του ΠΔΣ και γιατί θα πρέπει να αφαιρεθεί αυτή η εξουσία από το Συμβούλιο του ΠΔΣ συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας του Γενικού Εισαγγελέα και να δοθεί σε οιονδήποτε άλλο κατώτερο σώμα;

Οι δικηγόροι έχουν το πλεονέκτημα, που προσδίδει τη μέγιστη σοβαρότητα στο σώμα τους, να έχουν στην εποπτική αρχή τους σαν Επίτιμο Πρόεδρο και μέλος, τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας. Αυτή η σύνθεση πρέπει να προβληματίσει σοβαρά πριν ληφθεί οποιαδήποτε απόφαση

αντικατάστασης της εποπτικής αρχής των δικηγόρων, γιατί θα έχει και ως επακόλουθο τον κλωνισμό του θεσμού του Γενικού Εισαγγελέα και του κύρους των δικηγόρων.

Εκτός από τους δικηγόρους, ο ίδιος ο Γενικός Εισαγγελέας, δεν θα πρέπει να αποδεχθεί τέτοια υποτίμηση του ρόλου του και αποψίλωση των νομοθετικών εξουσιών του, γιατί με την αφαίρεση της εποπτικής εξουσίας των Δικηγόρων από το Συμβούλιο του ΠΔΣ, στην ουσία αφαιρείται η εξουσία από το Γενικό Εισαγγελέα να εποπτεύει τους δικηγόρους και δίδεται τέτοια εξουσία σε κατώτερη δημοσία αρχή.

Συμπερασματικά για το θέμα της εποπτείας

Παρόλο που είναι καθόλα κατανοητή η πρόθεση της Κυβέρνησης να επανατοποθετήσει το καλό όνομα της Κύπρου στη σωστή του βάση, θέση με την οποία συμφωνούμε, εν τούτοις, η πρόταση για σύσταση ανεξάρτητης **Ενιαίας Εποπτικής Αρχής** με τα σημερινά δεδομένα παρουσιάζει σοβαρά νομικά προβλήματα για τους δικηγόρους που θέτουν υπό αμφισβήτηση την εφαρμογή της.

Δεν μπορούν να ενταχθούν οι δικηγόροι λόγω της φύσεως του λειτουργήματος που εξασκούν κάτω από την ίδια διαδικασία και την ίδια αρχή με τα άλλα επαγγελματικά σώματα. Δεν μπορούν να ενοποιηθούν κάτω από την ίδια αρχή ανόμοια πράγματα.

Η Απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην αίτηση CERTIORARI, Γιάννης Παπαζαχαρία ΔΕΠΕ, έχει καθορίσει το δρόμο και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανένα Κυβερνητικό σώμα και καμιά κυβερνητική απόφαση. Ελπίζω να μην την αμφισβητήσουν και κλονίσουν την αξία της οι ίδιοι οι δικηγόροι.

Η συμμετοχή του Γενικού Εισαγγελέα ως μέλους στην εποπτική αρχή των Δικηγόρων, επίσης δημιουργεί επιπρόσθετα νομικά προβλήματα καθιστώντας αδύνατη την υπαγωγή του στον έλεγχο και εξουσία οποιουδήποτε άλλου σώματος.

Τα ανωτέρω νομικά κωλύματα δεν μπορούν να αγνοηθούν στο βωμό οποιασδήποτε πολιτικής.

Οι ανωτέρω θέσεις, ουδόλως υπονοούν ή προτείνουν ότι οι δικηγόροι δεν πρέπει να τυγχάνουν παραδειγματικής εποπτείας.

Τουναντίον, πρέπει να είναι πρωτοπόροι σε αυτό το θέμα. Η διαφάνεια και οι σωστοί έλεγχοι μπορεί να επιτευχθούν με διαδικασίες που θα επιτυγχάνουν σοβαρούς και νόμιμους ελέγχους μέσα στα πλαίσια του Συντάγματος και των νόμων.

Οποσδήποτε, το εποπτικό σώμα των δικηγόρων, με ενεργότερη συμμετοχή του Γενικού Εισαγγελέα μπορεί να επιτελέσει στο ακέραιο, σοβαρά και αμερόληπτα την εποπτεία των Δικηγόρων και να ανταποκριθεί στις προσδοκίες της Κυβέρνησης.

Τελικές Εισηγήσεις προς το Συμβούλιο του ΠΔΣ σε σχέση με την Απόφαση

Η δικαστική Απόφαση του ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ, στην αίτηση CERTIORARI, Γιάννης Παπαζαχαρία ΔΕΠΕ, έχει σοβαρά θετικά αποτελέσματα για το σύνολο του δικηγορικού κόσμου τα οποία αναλύσαμε διεξοδικά πιο πάνω.

Είναι η γνώμη του γράφοντος ότι, **ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ του ΠΔΣ**, έχει καθήκον και υποχρέωση, που πηγάζει από το άρθρο 24 του Κεφ. 2 και από το γενικό ρόλο του να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των μελών του:

1. Να καταστήσει την Απόφαση στην αίτηση CERTIORARI, Γιάννης Παπαζαχαρία ΔΕΠΕ, σαν σημαία του και να την προβάλλει σαν ασπίδα σε κάθε αίτημα ή σκέψη της Κυβέρνησης για ανάθεση της εποπτείας των δικηγόρων σε οιαδήποτε άλλη αρχή από το Συμβούλιο του ΠΔΣ.

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ καμιά κυβερνητική απόφαση να αντιστρατεύεται Δικαστικές αποφάσεις. Το Δικαστήριο με την Απόφασή του έδωσε σημαντική νομική επιχειρηματολογία για υποστήριξη των θέσεων του Συμβουλίου του ΠΔΣ, ότι δεν μπορεί να αρθεί η εποπτεία των δικηγόρων από το Συμβούλιο του ΠΔΣ και θα πρέπει να τύχει του σωστού άμεσου χειρισμού.

2. Να προχωρήσει σε άμεσες ενέργειες τροποποίησης του Νόμου 188(Ι)/2007 για διαχωρισμό των δικηγόρων από τους υπόλοιπους εποπτευόμενους σε θέματα προσβολής των αποφάσεων των εποπτικών αρχών ώστε οι αποφάσεις του Συμβουλίου του ΠΔΣ **να υπόκεινται Έφεση** και όχι σε Προσφυγή ή σε άλλο ένδικο μέσο που λανθασμένα επί του παρόντος έμμεσα προβλέπει ο Νόμος 188(Ι)/2007, γιατί παραπλανούνται οι δικηγόροι και καταχωρούν προσφυγές με βάση το άρθρο 146 του Συντάγματος, οι οποίες σωστά απορρίπτονται από τα διοικητικά δικαστήρια.

Οι αποφάσεις με βάση το Νόμο 188(Ι)/2007, θα πρέπει **να υπόκεινται σε Έφεση**, όπως υπόκεινται σε Έφεση πειθαρχικές αποφάσεις κατά Δικηγόρων με βάση το Κεφ. 2 άρθρο 17(5), και όχι με Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 146 του Συντάγματος, άλλως θα έχουμε ανομοιομορφία στην αντιμετώπιση των Δικηγόρων με πιθανή παράβαση του άρθρου 28 του Συντάγματος.

Επιπρόσθετα, ως έχει ο Νόμος 188(Ι)/2007 σήμερα **δεν παρέχει αποτελεσματική δικαστική προστασία στους δικηγόρους** και θα πρέπει άμεσα να καλυφθεί αυτό το κενό γιατί επιφέρει σοβαρές νομικές συνέπειες αντισυνταγματικότητας του Νόμου για τους δικηγόρους.

Σήμερα ως έχει ο Νόμος 188(Ι)/2007, είναι αδύνατη η προσβολή των αποφάσεων της εποπτικής αρχής τους με Προσφυγή, ή Έφεση ή

Αγωγή που στην ουσία η Αγωγή θα επενεργεί ως Έφεση¹⁸. Το CERTIORARI δεν παρέχει αποτελεσματική δικαστική προστασία γιατί προσβάλλεται μόνο η νομιμότητα της πράξης και όχι η ορθότητά της.

3. Να τροποποιήσει την πειθαρχική διαδικασία που σήμερα εφαρμόζει και να προβλέπει διαδικασία συνοπτικής ποινικής δίκης υλοποιώντας την Απόφαση του Δικαστηρίου. Η γρήγορη και σωστή λύση είναι η υιοθέτηση της πειθαρχικής διαδικασίας του Πειθαρχικού Συμβουλίου των Δικηγόρων με βάση το Κεφ. 2 άρθρα 15-17 και Κ.Δ.Π 299/2005 και 159/2008.

Καθυστέρηση στην υλοποίηση των ανωτέρω ή υπόσκαψη της Απόφασης στην αίτηση CERTIORARI Γιάννης Παπαζαχαρία ΔΕΠΕ εκ μέρους του Συμβουλίου, συνιστούν, κατά την άποψη του γράφοντος, πράξεις κατά παράβαση του άρθρου 24 του Κεφ. 2 και εις βάρος των καλώς νοουμένων συμφερόντων του δικηγορικού κόσμου.

Αύγουστος 2024

Χρίστος Π. Κινάνης
Δικηγόρος

---

¹⁸ Η ανυπαρξία ξεκάθαρης πρόνοιας για το πως οι αποφάσεις της εποπτικής αρχής των δικηγόρων θα προσβάλλονται και κατ' επέκταση η παραπλανητική έμμεση αναφορά σε «Προσφυγή», καθιστά το νόμο αντισυνταγματικό κατά παράβαση του άρθρου 30 του Συντάγματος σε συνδυασμό με τα άρθρα 6(1) και 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 19(1) της ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, κατοχυρώνουν το δικαίωμα σε κάθε πρόσωπο, (φυσικό ή νομικό), να έχει αποτελεσματική δικαστική προστασία και πρόσβαση στα Δικαστήρια για τα δικαιώματά ή συμφέροντά του που επηρεάζονται από οποιαδήποτε απόφαση οιοδήποτε σώματος που ασκεί εξουσία.